

Sygn. akt III Ca 195/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Skrzekut SSO Katarzyna Kwilosz-Babiś (sprawozdawca) SSO Tomasz Białka
Protokolant:	insp. Jadwiga Sarota

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa B. M.

przeciwko Bankowi Spółdzielczemu w P.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu

z dnia 15 grudnia 2016 r., sygn. akt I C 1472/13

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1 350 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

(...)

Sygn. akt III Ca 195/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu uzgodnił treść księgi wieczystej nr (...) z rzeczywistym stanem prawnym w ten sposób, że nakazał wykreślić w dziale IV hipoteka w miejscu hipotek od 3-6, przysługujących Bankowi Spółdzielczemu w P. hipoteki na udziale 1/2, tak by w dziale IV „hipoteka” nr hipoteki 3 „rodzaj hipoteki – hipoteka umowna zwykła” wpisać „na udziale 1/2 „ (ppkt 1), w dziale IV „hipoteka” nr hipoteki 4 „rodzaj hipoteki – hipoteka umowna kaucyjna” wpisać „na udziale 1/2” (ppkt 2), w dziale IV „hipoteka” nr hipoteki 5 „rodzaj hipoteki – hipoteka umowna zwykła” wpisać „na udziale 1/2” (ppkt 3), w dziale IV „hipoteka” nr hipoteki 6

„rodzaj hipoteki – hipoteka umowna kaucyjna” wpisać „na udziale 1/2” (ppkt 4); (pkt I), w pozostałym zakresie oddalił powództwo (pkt II), nakazał ściągnąć od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nowym Sączu kwotę 3.975,55 zł tytułem wydatków uiszczonych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa (pkt III) i zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu (pkt IV).

Sąd Rejonowy ustalił, że powódka B. M. od dnia 22 lutego 1993 r. pozostawała w związku małżeńskim z D. M.. W dniu 21 stycznia 2003 r. małżonkowie wyłączyli wspólność majątkową małżeńską. Małżonkowie w 2001 r. zaciągnęli kredyt hipoteczny w Banku (...) S.A. na sfinansowanie remontu domu położonego na nieruchomości obj. KW (...), został on zabezpieczony hipoteką umowną kaucyjną w w/w księdze wieczystej. Małżeństwo B. i D. M. zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 22 lutego 2011 r., sygn. akt I C 31/11. Na skutek postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Sączu o podziale majątku wspólnego zmienionego następnie postanowieniem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 5 marca 2015 r., nieruchomość obj. KW (...) stała się wyłączną własnością powódki B. M., przy ustaleniu, iż udziały małżonków w majątku wspólnym były równe.

W dniu 23 lipca 2007 r. D. M. zawarł ze stroną pozwaną umowę kredytu hipotecznego nr (...). Zgodnie z treścią umowy kredytobiorcami mieli być D. M. i B. M.. Jednym z zabezpieczeń udzielonego kredytu miała być hipoteka umowna zwykła na kwotę 300.000 zł oraz hipoteka umowna kaucyjna do kwoty 202.000 zł ustanowiona jako zabezpieczenie spłaty odsetek oraz kosztów udzielenia kredytu. Na dokumentach stanowiących podstawę udzielenia kredytu i ustanowienia hipoteki znajdują się podpisy o brzmieniu (...) Podpisy te nie zostały sporządzone przez powódkę B. M..

W dniu 25 lutego 2009 r. mąż powódki zawarł ze stroną pozwaną umowę kredytu hipotecznego nr (...). Zgodnie z treścią umowy kredytobiorcami mieli być D. M. i powódka. Jednym z zabezpieczeń udzielonego kredytu miała być hipoteka umowna zwykła na kwotę 240.000 zł oraz hipoteka umowna kaucyjna do kwoty 98.000 zł, ustanowiona jako zabezpieczenie spłaty odsetek oraz kosztów udzielenia kredytu. Na dokumentach stanowiących podstawę ustanowienia hipoteki, tj. oświadczeniu o ustanowieniu hipoteki i wniosku o wpis hipoteki na nieruchomości znajdują się podpisy o brzmieniu (...), jednak nie zostały one sporządzone przez powódkę.

Aktualnie w KW nr (...) w dziale II jako właściciel wpisana jest powódka, zaś w dziale IV wpisane są cztery hipoteki umowne w tym dwie kaucyjne na rzecz Banku Spółdzielczego w P. zabezpieczające umowy kredytowe nr (...) z dnia 25 lutego 2009 r. i nr (...) z dnia 23 lipca 2007 r.

Wyrokiem z dnia 10 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu ustalił, że powódka B. M. nie zawarła z pozwanym umów kredytowych z dnia 23 lipca 2007 r. nr (...) oraz z dnia 25 lutego 2009 r. nr (...).

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy wskazał, że powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie. Powódka nie zawierała ze stroną pozwaną umów kredytowych z 23 lipca 2007 r. i 25 lutego 2009 r. oraz nie podpisywała oświadczeń o ustanowieniu hipotek na rzecz Banku Spółdzielczego w P., które stały się następnie podstawą spornych wpisów. Skoro tak, to oświadczenia o ustanowieniu hipotek złożone rzekomo przez powódkę są dotknięte sankcją nieważności bezwzględnej skutkiem czego stwierdzić należy, iż jako że nie zostały skutecznie złożone, nie istnieje podstawa wpisu hipotek w stosunku do nieruchomości stanowiącej własność B. M. do księgi wieczystej (...). Skuteczne jest jednak oświadczenia o ustanowieniu hipoteki złożył D. M..

W dacie składania oświadczeń B. M. i D. M. pozostawali w ustroju rozdzielności majątkowej, wobec czego oświadczenia o ustanowieniu hipoteki każdego z małżonków były niezależnymi oświadczeniami woli każdej ze stron stosunku prawnego. Zgoda powódki na obciążenie udziału przysługującego jej mężowi w nieruchomości obj. KW (...) nie była wymagana, a oświadczenia D. M. o ustanowieniu hipotek z 23 lipca 2007 r. i z 25 lutego 2009 r., są ważne.

Sąd Rejonowy wskazał, że z postanowienia o podziale majątku dorobkowego wynika, że małżonkom przysługiwały równe udziały w majątku wspólnym, czyli w chwili ustanowienia hipotek każdemu z małżonków przysługiwał udział 1/2 w nieruchomości obj. KW (...). Z ustalenia, że oświadczenia złożone przez D. M. o ustanowieniu hipotek na rzecz pozwanego zostały skutecznie złożone wynika, iż mogły one obciążać wyłącznie ten udział w nieruchomości, który mu

wówczas przysługiwał czyli udział 1/2. Udział wówczas przysługujący w nieruchomości B. M. z uwagi na brak skutecznie złożonych oświadczeń o ustanowieniu hipoteki nie został obciążony, wobec czego Sąd Rejonowy nakazał wykreślenie przedmiotowych hipotek na udziale 1/2 przy pozostawieniu obciążenia na udziale 1/2 przysługującym uprzednio D. M.. Sąd Rejonowy wskazał, że miał na uwadze fakt, iż na skutek postanowienia o podziale majątku wspólnego w chwili obecnej wyłączną właścicielką nieruchomości jest powódka a własność ma charakter bezudziałowy, jednak stan prawny nieruchomości w zakresie istniejących udziałów należało oceniać na datę ustanowienia hipotek. O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., zaś o wydatkach orzeczono na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Wyrok ten zaskarżyła apelacją powódka w pkt I, II i IV zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez zaniechanie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego i w konsekwencji dokonanie oceny mocy i wiarygodności dowodów w sposób dowolny, z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów, wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wbrew wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego,
2. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 65 § 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece poprzez nieprawidłowe uznanie, że hipoteką można obciążyć ułamkową część nieruchomości, jeżeli stanowi udział współwłaściciela w sytuacji, gdy w dacie złożenia takiego oświadczenia oraz w dacie wpisu hipoteki w księdze wieczystej w dziale II nadal ujawnione było prawo własności obojga małżonków na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej,
3. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 65 § 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece poprzez uznanie, że hipoteką można obciążyć nieruchomość na podstawie dokumentów, które zostały sfalszowane i stanowiły przedmiot przestępstwa.

Wskazując na powyższe apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W sprawie nie zaszły uchybienia skutkujące nieważnością postępowania, a których wystąpienie sąd odwoławczy ma obowiązek brać pod uwagę z urzędu – art. 378 § 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia dotyczące wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności. Ustalenia te znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zebranym w sprawie, a ich ocena dokonana została właściwie i wszechstronnie. Ocena ta nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów. Sąd Okręgowy podziela wszystkie ustalenia Sądu I instancji, przyjmując je za podstawę własnych rozważań.

W postępowaniu apelacyjnym Sąd Okręgowy dodatkowo dopuścił dowód z akt i dokumentów księgi wieczystej nr (...) i dodatkowo ustalił, że:

Oświadczenie D. M. i rzekomo B. M. z dnia 23 lipca 2007r., że jako właściciele nieruchomości objętej KW (...) ustanawiają hipotekę zwykłą w kwocie 300 000 zł oraz hipotekę kaucyjną do kwoty 202 000 zł zalega na karcie 63 akt i dokumentów księgi wieczystej numer (...). Wniosek o wpis hipotek na podstawie m.in. w/w oświadczenia wpłynął do Sądu w dniu 23 lipca 2007r. Wpis w/w hipotek nastąpił w dniu 26 lipca 2007r. Zawiadomienie o wpisie tych hipotek było ekspediowane do Banku Spółdzielczego w P. oraz do (...) i B. M. na adres (...) w N.. Zawiadomienia dla małżonków

M. były awizowane a następnie zostały odebrane na poczcie w dniu 8 sierpnia 2007. Na zwrotnych potwierdzeniach odbioru figurują popisy D. M. i B. M. napisane podobnym charakterem pisma.

(dowód: akta i dokumenty przy KW nr (...))

Oświadczenie D. M. i rzekomo B. M. z dnia 25 lutego 2009r., że jako właściciele nieruchomości objętej KW (...) ustanawiają na rzecz banku hipotekę zwykłą w kwocie 240 000 zł oraz hipotekę kaucyjną do kwoty 98 000 zł zalega na karcie 99 akt i dokumentów księgi wieczystej numer (...). Wniosek o wpis hipotek na podstawie m.in. w/w oświadczenia wpłynął do Sądu w dniu 26 lutego 2009r. Wniosek w zakresie dotyczącym hipoteki kaucyjnej został zwrócony zarządzeniem z dnia 20 maja 2009r. Ponowny wniosek dotyczący tej hipoteki wpłynął do Sądu w dniu 31 lipca 2009r. Wpis w/w hipoteki zwykłej nastąpił w dniu 20 maja 2009r. a wpis w/w hipoteki kaucyjnej nastąpił w dniu 4 sierpnia 2009r. Zawiadomienia o wpisie tych hipotek były ekspediowane do Banku Spółdzielczego w P. oraz do (...) i B. M. na adres w N. przy ul. (...) tj. na adres budynku mieszkalnego. Z adnotacji na zwrotnych potwierdzeniach odbioru wynika, że zarówno zawiadomienia o wpisie hipoteki umownej zwykłej jak i zawiadomienia o wpisie hipoteki umownej kaucyjnej adresowane oddzielnie do D. M. jak i do B. M. odebrała B. M.. Na przesyłkach dla D. M. listonosz zaznaczył, że dokonuje doręczenia do rąk dorosłego domownika tj. żony B. M..

(dowód: akta i dokumenty przy KW nr (...) k. 87, 89, 101, 102, 103- 111).

Żaden z małżonków M. w trakcie małżeństwa nie ujawnił w treści księgi wieczystej notarialnej umowy z dnia 27 stycznia 2003r o wyłączeniu wspólności ustawowej małżeńskiej.

W dniu 24 maja 2013r. Bank Spółdzielczy w N. wniósł o ujawnienie w dziale II księgi wieczystej KW nr (...) współwłasności ułamkowej D. M. i B. M. po 1/2 części na podstawie wyroku rozwodowego z dnia 22 lutego 2011r. w miejsce wspólności ustawowej małżeńskiej. Wniosek ten został uwzględniony wpisem Referendarza Sądowego z dnia 6 czerwca 2013r. Skarga B. M. na w/w wpis została odrzucona postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2013r. Zażalenie B. M. na w/w postanowienie zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w sprawie III Cz 723/13.

(dowód: akta i dokumenty przy KW nr (...) k. 241-258, 295).

W/w ustalenia jedynie uszczegóławiają stan faktyczny ustalony przez Sąd Rejonowy.

Sąd Okręgowy w całości podziela także ocenę prawną żądania pozwu dokonaną przez Sąd pierwszej instancji.

Oceniając zarzuty apelacji stwierdzić należy, że zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie został wykazany. Powołany przepis stanowi, że sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd ma więc obowiązek rozważyć wszystkie przeprowadzone w sprawie dowody z uwzględnieniem okoliczności, które mogą mieć znaczenie dla ich mocy i wiarygodności. Swobodna ocena w tym zakresie polega na logicznym powiązaniu ujawnionych w postępowaniu faktów w całość zgodną z doświadczeniem życiowym. Strona kwestionująca prawidłowość zastosowania art. 233 § 1 k.p.c. powinna przedstawić argumenty świadczące o niezachowaniu przez sąd powyższych reguł. Zarzut ten nie może natomiast polegać na zaprezentowaniu stanu faktycznego ustalonego przez skarżącego na podstawie własnej oceny dowodów. Dla skutecznego postanowienia zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c., nie jest wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął sąd doniosłości poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu. Zdaniem Sądu Okręgowego, w niniejszej sprawie materiał dowodowy został przez Sąd I instancji oceniony prawidłowo, a wszelkie zarzuty zmierzające do podważenia tej oceny są nieuprawnione. Apelująca nie sprecyzowała, które dowody zostały przez Sąd Rejonowy ocenione w niewłaściwy sposób, jak również na czym miałyby polegać zarzucone uchybienie. Przedstawiła jedynie własną interpretację prawidłowo ustalonych przez Sąd I instancji faktów istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia, która nie zasługuje jednak na aprobatę.

Dalej należy podkreślić, że powództwo o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym ma zastosowanie w razie istnienia rozbieżności między treścią wpisów w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem

prawnym. Niezgodność ta sprowadza się zatem do różnicy między stanem prawnym ujawnionym w księdze a stanem materialnoprawnym dotyczącym nieruchomości. Postępowanie takie ma na celu doprowadzenie do tego, by zapisy w księdze wieczystej odzwierciedlały rzeczywisty stan prawny istniejący na datę wydanie orzeczenia w sprawie, tj. uzgodnienie z aktualnym stanem prawnym.

Za nietrafne należało uznać podniesione w apelacji zarzuty dotyczące naruszenia art. 65 § 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece. Powołany przepis stanowi, że hipoteką może być obciążona część ułamkowa nieruchomości, jeżeli stanowi udział współwłaściciela, oraz przysługujący współuprawnionemu udział we wspólności praw wymienionych w ust. 2 pkt 1 i 2. Zdaniem apelującej, nieprawidłowe jest uznanie, że hipoteką można obciążyć ułamkową część nieruchomości, jeżeli stanowi udział współwłaściciela w sytuacji, gdy w dacie złożenia oświadczenia o ustanowieniu hipoteki i w dacie wpisu w księdze wieczystej, nadal było ujawnione prawo własności obojga małżonków na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko apelującej, że wpis hipoteki w dziale IV księgi wieczystej ma charakter konstytutywny, co oznacza, że hipoteka powstaje dopiero z chwilą dokonania wpisu w księdze wieczystej. Wynika to bezpośrednio z art. 67 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, który stanowi, że do powstania hipoteki niezbędny jest wpis w księdze wieczystej. Niemniej jednak dla oceny czy hipoteka została skutecznie ustanowiona, nie jest wystarczające oparcie się na samej czynności polegającej na dokonaniu wpisu. Konieczne jest oświadczenie właściciela nieruchomości o obciążeniu hipoteką przysługującego mu prawa. Skuteczne ustanowienie hipoteki wymaga łącznego zaistnienia dwóch zdarzeń prawnych, tj. oświadczenia o ustanowieniu hipoteki w przewidzianej prawem formie (w niniejszej sprawie w formie wynikającej z art. 95 ust. 4 ustawy Prawo Bankowe) i wpisu tej hipoteki w księdze wieczystej. Dopiero w sytuacji gdy oba te warunki zostaną prawidłowo spełnione, można mówić o powstaniu hipoteki.

W przeciwieństwie do wpisów związanych z hipoteką, wpis prawa własności nie ma charakteru konstytutywnego, nie kreuje on nowego prawa, ma charakter deklaratoryjny. W związku z tym należy stwierdzić, że prawo własności jest kształtowane zajściem określonych zdarzeń prawnych. Przejście własności, mające materialnoprawną istotę, wywołuje skutki prawne niezależnie od wpisu w księdze wieczystej. Obciążenie części nieruchomości dopuszczalne jest wyłącznie w czasie trwania współwłasności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2013 r., III CSK 471/12, Legalis nr 628233).

Nie budzi wątpliwości, że pomiędzy powódką, a jej ówczesnym mężem D. M. od dnia 21 stycznia 2003 r. istniał ustrój rozdzielnosci majątkowej. Okoliczność ta skutkowała tym, że przedmioty majątkowe objęte do tej daty wspólnością łączną, bezudziałową, stały się przedmiotem współwłasności w częściach ułamkowych. O ile do daty zawarcia umowy wyłączającej wspólność majątkową dokonanie czynności prowadzącej do obciążenia nieruchomości wymagało zgody drugiego małżonka, zaś brak takiej zgody skutkowało nieważnością umowy (art. 37 k.r.o.), to po tej dacie każdy z małżonków jako współwłaściciel rzeczy, mógł rozporządzać swoim udziałem bez zgody drugiego z nich (198 k.c.). Możliwe było również obciążenie tego udziału bez zgody drugiego małżonka. W konsekwencji D. M., kiedy zawierał umowę kredytu i ustanawiał hipotekę, ustanowił ją skutecznie na swoim udziale we współwłasności. Hipoteka ta została wpisana w księdze wieczystej i w zakresie, w jakim dotyczyła majątku D. M., ten wpis był skuteczny i zgodny ze stanem prawnym.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, że oświadczenia o ustanowieniu hipoteki każdego z małżonków, ze względu na ustrój rozdzielnosci majątkowej, były niezależnymi oświadczeniami woli każdej ze stron stosunku prawnego, a zgoda apelującej do obciążenia udziału w nieruchomości przysługującego D. M., nie była wymagana. Oświadczenia D. M. o ustanowieniu hipotek z dnia 23 lipca 2007 r. i z dnia 25 lutego 2009 r. były ważne i skuteczne w stosunku do udziału we współwłasności ułamkowej, jakim wówczas dysponował. Jak trafnie ustalił Sąd Rejonowy, hipoteki ustanowione przez D. M. obciążały wyłącznie przysługujący mu udział we własności, wynoszący w dacie ich ustanowienia $\frac{1}{2}$.

W ocenie Sądu Okręgowego słuszny jest pogląd, że oceniając skuteczność powstania hipoteki należy uwzględnić rzeczywisty (a nie zapisany w księdze) stan własności nieruchomości na datę złożenia oświadczeń o ustanowieniu hipoteki. W 2007 i w 2009r. nieruchomość objęta KW nr (...) była przedmiotem współwłasności ułamkowej obojga małżonków (w równych udziałach) a zatem D. M. mógł skutecznie ustanowić hipotekę na swoim udziale. Sfałszowanie podpisu B. M. na oświadczeniach o ustanowieniu hipotek i na wnioskach o wpis hipotek do księgi wieczystej ma tylko takie znaczenie, że w 2007 i w 2009r nie powstały hipoteki na udziale we współwłasności B. M.. Oświadczenia samego D. M., które złożył on w swoim imieniu, w stosunku do przysługującego mu udziału w nieruchomości, nie były wadliwe, ich ważność nie została w jakikolwiek sposób podważona, w związku z czym wbrew stanowisku apelującej nie można uznać, by ustanowione na ich podstawie hipoteki były dotknięte nieważnością. Z uwagi na fakt, że istotą zabezpieczenia hipotecznego jest to, że utrzymuje się ono mimo zmiany właściciela nieruchomości (udziału we współwłasności) uzgodnienie treści księgi wieczystej nie może dotyczyć udziału 1/2 części, jaki pierwotnie przysługiwał D. M. a który B. M. nabyła bez spłat w sprawie o podział majątku dorobkowego (por. art. 65 ustawy o księgach wieczystych i hipotece).

Na koniec należy zauważyć, że powódka powołując się na rażące uchybienia, których pozwany dopuścił się przy zawieraniu umowy kredytu, nie bierze pod uwagę, że sama dopuściła się zaniedbania ciężących na niej obowiązków, ponieważ zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, właściciel nieruchomości jest obowiązany do niezwłocznego złożenia wniosku o ujawnienie swego prawa w księdze wieczystej. Przepis ten ma na celu zapewnienie zgodności stanu prawnego wynikającego z księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym oraz usprawnienie postępowania wieczystoksięgowego. Zawierając umowę o wyłączeniu wspólności ustawowej w 2003r. powódka winna była ujawnić ten fakt w treści księgi wieczystej. Skoro obowiązku tego nie dopełniła, nie może teraz powoływać się na tę niezgodność zapisów w tej księdze z istniejącym stanem faktycznym.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 5 pkt 8 w zw. z § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

(...)

(...)